

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 marca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 r. i przyznał E. J. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z dnia 15 listopada 2010 roku w wysokości 6450 zł, w związku z ustaleniem dodatkowo 10 % uszczerbku na zdrowiu, przekazał roszczenie w zakresie żądania odsetek ustawowych od jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.; oddalił odwołanie w pozostałym zakresie; oraz zasądził od pozwanego na rzecz wnioskodawczynie kwotę 60 tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 15 listopada 2010 r. wnioskodawczynie uległa wypadkowi przy pracy. Lekarz Orzecznik ZUS w dniu 10 listopada 2011 r. orzekł 20 % stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkiem wypadku przy pracy wg. pozycji 42 tabeli, ustalając stan po przebytej głuchocie lewostronnej, po przebytych zakażeniu *E. fecalis*, które nastąpiło w pracy, z nieznaczną poprawą po leczeniu, zaopatrzeniu w aparat słuchowy z utrzymującymi się szumami usznymi, zawrotami głowy.

W dniu 12 stycznia 2014 Komisja lekarska ZUS wydała orzeczenie, w którym ustaliła, że wnioskodawczynie doznała 20 % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy według pozycji 42 tabeli, stwierdzając naruszenie sprawności organizmu w postaci lewostronnego ubytku słuchu dużego stopnia typu odbiorczego, w wywiadzie przebyte sezonowe nawracające zapalenie nerwu trójdzielnego po prawej stronie. W wywiadzie wskazano na zawroty głowy, drętwienie lewej połowy twarzy, uczucie ciężkości lewej powieki i lewej strony twarzy.

U wnioskodawczynie rozpoznano pozapalne uszkodzenie lewego nerwu słuchowego i trójdzielnego. Na skutek zakażenia i neuroinfekcji wystąpiły u wnioskodawczynie objawy uszkodzenia lewego nerwu słuchowego i środkowej gałęzi lewego nerwu trójdzielnego w postaci zaburzeń czucia na lewym policzku. Jedynym miejscem, gdzie mogło dojść do zakażenia jednoczesnego nerwu słuchowego i trójdzielnego jest tzw. kąt mostowo – mózdkowy, gdzie oba nerwy biegną obok siebie. Przy założeniu, że doszło do uszkodzenia nerwu słuchowego, to dodatkowe uszkodzenie nerwu trójdzielnego jest bardzo prawdopodobne. Objawy te zostały opisane w karcie Poradni Neurologicznej. Nie ma obiektywnego badania, które diagnozowałoby takie uszkodzenie. Powoduje to 10 % uszczerbek na zdrowiu według pkt. 14 tabeli.

Bakteria *E. F.* jest uznawana za przyczynę ciężkich zakażeń wewnątrzszpitalnych w tym również neuroinfekcji, a taka miała miejsce w tym przypadku. Powikłaniem neuroinfekcji może być nagła głuchota. W przypadku wnioskodawczynie uszkodzenie ślimaka spowodowało nagłą głuchotę oraz przemijające zaburzenia błędnikowe.

W oparciu o tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, iż odwołanie jest w części zasadne.

Mając na uwadze treść art.3 ust.1 punkt 1, art.11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku, nr 167, poz. 1322) oraz wytycznych wynikających z tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. nr 234, poz.1974), Sąd podniósł, iż zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż na skutek wypadku wnioskodawczynie doznała dodatkowo (oprócz ustalonego przez organ rentowy 20 % uszczerbku na zdrowiu według pkt. 42 – upośledzenie ostrości słuchu, a zatem niekwestionowanego przez organ rentowy, a także niekwestionowanego przez powódkę) 10 % uszczerbku z pozycji 14 tabeli oceny uszczerbku na zdrowiu, który dotyczy uszkodzenia częściowego lub całkowitego nerwu trójdzielnego – w zależności od stopnia - 10 – 20 %.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd I instancji w pełni uznał wartość dowodową opinii biegłego neurologa J. Z. zarówno pisemnej jak i ustnej.

Opinia biegłego sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot. Do wydania opinii biegły dysponował pełną dokumentacją lekarską, a także przeprowadził wywiad oraz dokonał szczegółowego badania wnioskodawczynie w zakresie swojej specjalizacji, przedstawiając w opinii swoje wyniki.

Biegły przyjął 10 % uszczerbek na zdrowiu w związku z tym, że u wnioskodawczynie rozpoznano pozapalne uszkodzenie lewego nerwu słuchowego i trójdzielnego. Na skutek zakażenia i neuroinfekcji wystąpiły u wnioskodawczynie objawy uszkodzenia lewego nerwu słuchowego i środkowej gałęzi lewego nerwu trójdzielnego w postaci zaburzeń czucia na lewym policzku. Jedynym miejscem, gdzie mogło dojść do zakażenia jednoczesnego nerwu słuchowego i trójdzielnego jest tzw. kąt mostowo – mózdkowy, gdzie oba nerwy biegną obok siebie. Przy założeniu, że doszło do uszkodzenia nerwu słuchowego (a to nie było sporne pomiędzy stronami wobec przyjęcia uszczerbku na zdrowiu przez organ rentowy), to dodatkowe uszkodzenie nerwu trójdzielnego jest bardzo prawdopodobne. Nadto objawy te zostały opisane w karcie Poradni Neurologicznej.

Opinia tego biegłego była kwestionowana przez organ rentowy.

Pozwany opierał swoje zarzuty na tym, że biegła laryngolog S. K. poddała w swoich opiniach w wątpliwość uszkodzenie słuchu w ogóle oraz jego związek z pracą. Sąd pominął opinie tej biegłej w tym zakresie, w związku z tym, że organ rentowy wydając decyzję, nie kwestionował uszczerbku powódki w tej części oraz jego związku z pracą. Na marginesie Sąd wskazał tylko, że kolejne opinie biegłych laryngologów potwierdziły bakteryjną etiologię uszczerbku, a tych opinii organ rentowy także nie kwestionował.

Zdaniem Sądu wbrew zarzutom organu rentowego biegły neurolog wyjaśnił, w jaki sposób doszło do uszkodzenia tego nerwu, w istocie wskazał w opinii, że nerwy czaszkowe pozostają bez zmian, jednakże w dalszej części opinii wyjaśnił, że powódka ma zaburzenia czucia w lewym policzku, co również było opisywane w dokumentacji medycznej. W istocie wnioskodawczynie przechodziła sezonowe zapalenia nerwu trójdzielnego, ale jak to wynika z orzeczenia komisji lekarskiej dotyczyło to prawej strony, a nie lewej – związanej z uszkodzeniem nerwu słuchowego.

Sąd przypomniał, że celem postępowania sądowego jest wykazanie na podstawie obiektywnych dowodów w postaci opinii biegłych, jaki jest faktyczny uszczerbek na zdrowiu, natomiast lekarz orzecznik czy komisja lekarska dokonuje oceny stanu zdrowia jako reprezentant jednej ze stron procesu. Nie może stanowić o dyskwalifikacji opinii biegłego tylko fakt, że lekarz orzecznik, czy komisja lekarska orzekła uszczerbek na zdrowiu na niższym poziomie, niż wynika to z opinii biegłego, która została sporządzona w sposób prawidłowy i odzwierciedla rzeczywisty stan zdrowia wnioskodawczynie.

Sąd zatem oddalił wniosek dowodowy organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa, z uwagi na to, że opinia biegłego J. Z. zarówno pisemna jak i ustna w pełni ustosunkowuje się do zarzutów organu rentowego.

Sąd podniósł, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art.12 ust.1 w zw. z art. 55 ust.1 punkt 4 ww. ustawy).

Wysokość jednorazowego odszkodowania ustala się według stawek obowiązujących w dniu wydania decyzji przez organ rentowy./por. w tym zakresie uchwałę SN z dnia 7 kwietnia 2009 r, I UZP 2/09, OSNP 2009/19 – 20/264/. Kwota ta w dniu wydania decyzji wynosiła za 1 % uszczerbku na zdrowiu 645 zł. (MP 2011 poz. 187).

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczynie kwotę 6450 zł tytułem jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 listopada 2010 r, na skutek ustalenia 10 % uszczerbku na zdrowiu, oddalając odwołanie na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c w pozostałym

zakresie, jako nie znajdujące podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym, bowiem wnioskodawczyni, mimo, że nie kwestionowała dodatkowego 10 % uszczerbku na zdrowiu, wносиła o zasądzenie kwoty 25.800 zł.

Sąd przekazał roszczenie wnioskodawczyni o odsetki ustawowe organowi rentowemu na podstawie art. 477¹⁰ § 2 kpc do rozpoznania, wobec tego, że roszczenie to nie było dotychczas rozpoznawane przez organ rentowy./por. w tym zakresie wyrok SA w Lublinie z dnia 22 maja 2013 r, III AUa 346/13, LEX nr 1315695/.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Z 2013 poz. 490).

Apelację od powyższego orzeczenia w zakresie pkt. 1 (w części uwzględniającej odwołanie) wniósł organ rentowy.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art.11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków...(Dz. U. z 2009r. Nr 167 poz.1322 z późn. zmianami), poprzez błędne ustalenie wysokości uszczerbku na zdrowiu,
2. naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c., polegające na wydaniu wyroku bez wyjaśnienia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w części zaskarżonej, oddalenie w tym zakresie odwołania od decyzji z dnia 25 stycznia 2012 r. bądź też uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpatrzenia.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust.1 -5. ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku, nr 167, poz. 1322) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku i wypłacaniu jednorazowego odszkodowania, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony interesów ubezpieczonego oraz koniecznością przejrzystości i sprawności postępowania w sprawie o jednorazowe odszkodowanie.

W myśl art. 12 ust.1. jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15. (ust.5).

Natomiast art. 233 § 1 kpc. stanowi, iż Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Zgodnie z zaś z treścią art. 278 § 1 kpc. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego następuje w wypadkach gdy dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane są wiadomości „specjalne”. Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego następuje więc wówczas, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebne są wiadomości, wykraczająca poza zakres wiadomości przeciętnej osoby posiadającej ogólne wykształcenie. Wobec tego biegłym może być jedynie osoba, która posiada wskazane wiadomości potrzebne do wydania opinii i daje rękojmię należytego wykonania czynności biegłego.

W ramach przyznanej swobody w ocenie dowodów – art. 233 kpc, Sąd I instancji powinien zbadać wiarygodność i moc dowodu z opinii biegłego sądowego dokonując oceny tego dowodu według własnego przekonania i na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. (wyrok SN z 2003-10-30 IV CK 138/02 L.). Niemniej jednak polemika z opinią biegłego nie uzasadnia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc (wyrok SN z 2002-01-09 II UKN 708/00 L.). Dla obalenia twierdzeń biegłego specjalisty nie wystarcza bowiem przeświadczenie strony, iż fakty wyglądają inaczej, lecz koniecznym jest również rzeczowe wykazanie, iż wystawiona przez biegłego opinia jest niespójna bądź merytorycznie błędna.

Dowód z opinii biegłych jest przeprowadzony prawidłowo, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania, a tylko brak w opinii fachowego uzasadnienia wniosków końcowych, uniemożliwia prawidłową ocenę jej mocy dowodowej (wyrok SN z 2000-06-30 II UKN 617/99 OSNAPiUS 2002/1/26).

Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (wyrok SN z 1999-10-20 II UKN 158/99 OSNAPiUS 2001/2/51).

Samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych (wyr. SN z 6.10.2009 r., II UK 47/09, L.).

Podkreślić należy również, iż dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych w sprawie nie jest równoznaczne z uzyskaniem dowodu korzystnego dla strony niezadowolonej z faktów wynikających z dowodów dotychczas przeprowadzonych (wyrok SN z 28 lutego 2001 roku, II UKN 233/00 L.). Zwraca na to także uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z 8 lipca 1999 roku, II UKN 37/99 OSNAPiUS 2000/20/741 wskazując, że sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 i 3 k.p.c.).

Z kolei w myśl art. 217 § 1 i 3 kpc strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Zdaniem Sądu II instancji niewątpliwym jest, że ocena stanu zdrowia wnioskodawczynie w związku ze zgłoszonym żądaniem przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania w związku wypadkiem przy pracy w zwiększonej wysokości tj. za kolejne 10 % uszczerbku z uwagi na uszkodzenia o charakterze neurologicznym przy niekwestionowanym 20 % uszczerbku laryngologicznym, wymaga wiadomości specjalnych i musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych.

W rozpoznawanej sprawie apelujący wywiódł, iż opinia J. Z. wskazująca na dodatkowe 10 % uszczerbku wnioskodawczynie wg. punktu 14 tabeli uszczerbkowej nie może zostać zaakceptowana z uwagi na brak bakteryjnej etiologii zapalenia nerwu trójdzielnego. W ocenie skarżącego biegły nie uwzględnił udokumentowanych, okresowych wcześniejszych objawów zapalenia tego nerwu przed zakażeniem z listopada 2010 r. oraz faktu, że opisywane objawy w 2011 r. mogły być jedynie nawrotem okresowo pojawiającej się neuroinfekcji, a nie następstwem infekcji uznanej za wypadek przy pracy. Skarżący podkreślił też, iż biegły po zapoznaniu się z opinią biegłej laryngolog S. K. zmienił

swoją opinię i oświadczył że brak jest podstaw dla ustalenia 10 % uszczerbku w myśl pozycji 14 tabeli, wobec czego uznanie tego uszczerbku przez Sąd Rejonowy nie znajduje logicznego uzasadnienia.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż twierdzenia apelacji w tym zakresie nie znajdują pokrycia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Podkreślenia wymaga, iż wnioski biegłej laryngolog S. K. co do braku uszkodzenia nerwu słuchowego w wyniku zakażenia bakteryjnego, na których opiera się skarżący, między innymi wynikały z błędnej oceny, iż wnioskodawczyni już w 2010 r. miała ubytek słuchu. Jak wynika z opinii Instytutu (...) z dokumentacji wyraźnie wynika pomyłka w danych przy opisie wyniku badania (...), co można wywnioskować dzięki załączonym wydrukowi badania z dnia 15 i 17.10. 2012 r. i ich opisem z dnia 19.10.2012 r. Nie było wydruku badania z dnia 19.10. 2010 r. a jedynie pomyłka w dacie /k. 215-216 i k 227/. Stąd też wnioski opinii biegłej co do tego, że niedosłuch był już obecny przed wypadkiem nie może zostać zaakceptowane. Powyższe znajdowało też potwierdzenie w kolejnej opinii biegłego laryngologa K. S. potwierdzającej 20% uszczerbek na zdrowiu wnioskodawczyni w związku z pkt. 42 tabeli uszczerbkowej. Opinia ta potwierdziła też bakteryjną etiologię uszczerbku /k. 250-252/. Zarówno opinia biegłego laryngologa K. S. jak i opinie Instytutu (...) nie były przez organ rentowy kwestionowane. Brak więc jakichkolwiek podstaw do uznania – co sugeruje w apelacji skarżący - iż uszkodzenie słuchu u wnioskodawczyni miało inne podłoże niż to wskazane w ww. opiniach.

Nie sposób również zgodzić się ze skarżącym, iż biegły neurolog J. Z. po zapoznaniu się z opinią biegłej laryngolog S. K. zmienił swoją opinię i oświadczył, że brak jest podstaw dla ustalenia 10 % uszczerbku w myśl pozycji 14 tabeli. Podkreślenia wymaga – czego nie zauważa już apelujący, iż w świetle wyjaśnień biegłego podstawą dla ustalenia takiego właśnie uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni były objawy uszkodzenia lewego nerwu słuchowego i środkowej gałęzi lewego nerwu trójdzielnego w postaci zaburzeń czucia na lewym policzku. Biegły zaznaczył, że przy założeniu, iż doszło do uszkodzenia nerwu słuchowego, to dodatkowe uszkodzenie nerwu trójdzielnego jest bardzo prawdopodobne. Wskazał, że jeżeli do uszkodzenia nerwu słuchowego nie doszło, to też nie ma podstaw aby orzekać uszczerbek z tytułu uszkodzenia nerwu trójdzielnego. Wobec tego w zależności od tego czy Sąd przyjmie jako miarodajną opinię biegłej laryngolog S. K., będzie podtrzymywał albo negował swoją pisemną opinię w sprawie /k.120-121/. Tym samym biegły nie zmienił swojej opinii, a uzależnił ją od potwierdzenia przez biegłych laryngologów faktu poinfekcyjnego uszkodzenia słuchu, który pociągał za sobą też uszkodzenie lewego nerwu trójdzielnego, co było podstawą stwierdzenia 10 % uszczerbku neurologicznego.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy, co już podniesiono, bakteryjne uszkodzenie słuchu wnioskodawczyni znalazło oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym tj. zostało potwierdzone opiniami biegłych. Wobec powyższego wnioski biegłego neurologa uzależniające istnienie uszczerbku neurologicznego właśnie od wskazanego uszkodzenia słuchu, nie zostały skutecznie podważone.

Znamiennym jest również fakt, iż organ rentowy ustalił decyzją, iż ubezpieczona w wyniku wypadku doznała 20 % uszczerbku na zdrowiu w postaci utraty słuchu. Powyższa okoliczność była między stronami niesporna. W związku z tym nie sposób zgodzić się z apelującym, iż organ rentowy w trakcie sporu nie kwestionował uszkodzenia słuchu wnioskodawczyni jako faktu, ale jego związek z infekcją uznaną za wypadek w pracy. Gdyby bowiem w istocie organ rentowy uważał, iż ubytek w słuchu wnioskodawczyni w związku z pracą nie pozostaje, brak byłoby podstaw do przyznania jej jednorazowego odszkodowania z tego właśnie tytułu. Powyższe zaś nie znalazło żadnego odzwierciedlenia w wydawanych przez ZUS decyzjach.

Podkreślenia wymaga fakt, iż w postępowaniu przed Sądem I instancji strona pozwana nie była ograniczona co do możliwości przedstawienia swych twierdzeń i dowodów w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia. Przedstawiła zarzuty odnośnie opinii biegłego neurologa, do których ten skrupulatnie i rzeczowo ustosunkował się w opinii uzupełniającej. Skarżący w apelacji generalnie podtrzymując tożsame zastrzeżenia do opinii biegłego, nie wskazał jakie aspekty dotyczące stanu zdrowia wnioskodawczyni nadal nie zostały w sprawie wyjaśnione. Nie podważył też skutecznie spójności i rzetelności wniosków biegłego, bazując na opinii biegłej laryngolog której wnioski nie zostały potrzymane ani w opinii innego biegłego tej samej specjalności, ani w opinii Instytutu (...) (do których organ rentowy nie miał zastrzeżeń). Z tych też względów w ocenie Sądu Okręgowego brak podstaw do przyjęcia, iż uzyskane od

biegłego neurologa wiadomości specjalne, nie były wystarczające do merytorycznego - prawidłowego rozstrzygnięcia i obliowały Sąd I instancji do prowadzenia dalszego postępowania dowodowego w tym zakresie (art. 217 § 3 kpc).

Ponadto w przedmiocie rzekomo bezprawnego oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosku dowodowego strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa podnieść należy, iż myśl art. 162 kpc strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozważę z urzędu, albo że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy.

Prekluzja przewidziana w art. 162 k.p.c. obejmuje swym zakresem wszystkie uchybienia procesowe, w tym i te które miały wpływ na wynik sprawy, w tym również w zakresie postępowania dowodowego, gdy naruszenie przepisów postępowania znalazło wyraz w wydanym w tej materii postanowieniu. (wyrok s.apel. w Katowicach 27-05-2010 V ACa 597/09 LEX nr 686895). W przypadku wydania postanowienia dowodowego, sąd - jeżeli uzna zastrzeżenie strony za trafne - może zweryfikować swoje stanowisko wyrażone w tym postanowieniu, a następnie zmienić je bądź też uchylić, co wynika z treści art. 240 § 1 k.p.c. Natomiast, jeśli uchybienie "utrwalone" w postanowieniu nie zostanie zgłoszone w terminie określonym w art. 162 k.p.c., strona utraci możliwość powołania się na nie w drodze zarzutu apelacyjnego.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy organ rentowy, wobec bezpodstawnego w jego ocenie oddalenia wniosków dowodowych istotnych dla rozstrzygnięcia, powołanych zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc nie złożył. Stwierdzić zatem należy, iż nie przysługuje mu prawo powoływania się na te okoliczności w postępowaniu apelacyjnym.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego apelacyjne zarzuty dotyczące naruszenia art. 233 § 1 kpc, oraz art.11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków..., poprzez błędne ustalenie wysokości uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczy, uznać należało za nieuprawnione.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc. oddalił apelację skarżącego jako bezzasadną.

O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. a także § 13 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 j.t.)